

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 15 iulie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, declarat de condamnatul

Golban Nicolae XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>21.07.2020 - 15.07.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>10.08.2021 - 02.02.2022,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>11.07.2022 - 19.10.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 15 iulie 2021, Golban Nicolae a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal la 220 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Instanța de fond a constatat că la 21 mai 2020, ora 21.55, Golban Nicolae, deținând permis pentru conducerea mijloacelor de transport categoria „B” și „C”, nr. XXXXXXXX, conducea automobilul „Volkswagen Caddy”, n.î. XXXXXXXX, pe una din străzile XXXXXXXX, XXXXXXXX. Urmare a unor suspiecții apărute, angajații Inspectoratului Național de Patrulare a IGP al MAI, care se aflau în serviciul de patrulare în XXXXXXXX, XXXXXXXX, au urmărit și au stopat automobilul „Volkswagen Caddy”, n.î. XXXXXXXX, condus de Golban Nicolae, în rezultatul cărui fapt, ultimul a coborât de la volanul automobilului, iar la cerințele legale ale angajaților poliției de patrulare de a prezenta actele pentru verificare, acesta categoric nu a dorit să le prezinte, simțindu-se din cavitatea sa bucală miros puternic de alcool.

Astfel, inspectorii poliției de patrulare, suspectând conducătorul de vehicul că se află în stare de ebrietate alcoolică, acționând în baza pct. 6.5.5 al Regulamentului cu privire la serviciul patrulare rutieră al poliției rutiere a MAI al Republicii Moldova, aprobat prin Ordinul MAI nr. 45 din 19.02.2002, conform căruia colaboratorii poliției rutiere sunt obligați să înlăture de la conducere, conducătorii mijloacelor de transport, față de care există temeii de a presupune că se află în stare de ebrietate și să-i supună în modul stabilit de lege testării cu alcoolscopul, solicitându-i să fie supus testării cu alcoolscopul, Golban Nicolae a refuzat de a trece testarea cu alcoolscopul și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

În continuare, fiindu-i aduse la cunoștință prevederile art. 264¹ alin. (3) Cod penal, Golban Nicolae a refuzat să treacă testarea cu alcoolscopul „Drager” și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, încălcând astfel prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, în temeiul cărora conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumul de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, declarând că automobilul era parcat. Polițistul Zglavoc Iurie i-a cerut să fie supus testării alcoolscopice, dar el a refuzat.

Totodată, vinovăția acestuia a fost dovedită prin probele administrate, inclusiv:

declarațiile similare ale martorilor Ghețiu Liuba și Zglavoc Iurie, că pe 21 mai 2020, fiind implicați în serviciul de patrulare pe teritoriul raionului Călărași, în s. Răciula, aproximativ la ora 21.55, pentru deplasare neuniformă, a fost stopat mijlocul de transport de culoare albă de model „Volkswagen Caddy”, cu n.î. XXXXXX condus de Golban Nicolae, care a refuzat categoric testarea cu alcoolscopul;

procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video, 6 secvențe de înregistrare pe un suport DVD-R cu memoria 4,7 GB cu inscripția „Omega”, din care se constată că Golban Nicolae categoric refuză să se supună cerințelor legale ale angajaților poliției de patrulare și refuză testarea cu alcoolscopul, secvențele video se observă toate acțiunile comise de Golban Nicolae, care contravin în totalitate declarațiilor sale depuse în calitate de bănuit și învinuit, precum și contrazic declarațiile martorilor indicați de Golban Nicolae și care au depus declarații contradictorii;

În același timp, fișierul ce conține secvența video, administrată în cadrul urmăririi penale și cercetată de instanță, conținută pe suportul informațional de tip DVD-R, cu inscripția „Omega”, reieșind din data comiterii faptei de către inculpat - 21 mai 2020, data ridicării mijlocului material de probă administrat prin procedeu probatoriu de către organul de urmărire penală, la 29 mai 2020, cât și faptul că fișierul din cele șase conținute pe DVD-R-ul de culoare albă, cu inscripția Omega, cu numărul 0-02-0a-0eac8ebb5 3f8f81c080c8faae8a, de tipul MP4Video File, ce cântărește 17,554kb, indică data creării ca 04.06.2020, o dată ulterioară acțiunii procesuale de ridicare, în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 8) și alin. (2) Cod de procedură

penală, urmează a fi exclus din dosar, fără a i se da apreciere sau a fi pus la baza sentinței.

Totodată, reieșind din faptul că inadmisibilitatea înregistrării video, cu numărul 0-02-0a0eac8ebb5 3f8f81c080c8faae8a, de tipul MP4Video File, ce cântărește 17, 554kb, din 04.06.2021, nu afectează în nici un mod admisibilitatea celorlalte cinci secvențe audio-video, aflate pe suportul informațional pe tip DVD-R de culoare albă, cu inscripția Omega, recunoscute în calitate de mijloace material de probă, se reține caracterul legal, admisibil, pertinent și util al acestora, concluziile referitor la existența faptei infracționale, comiterea acesteia de către inculpat și vinovăția acestuia în săvârșirea faptei, fiind bazate inclusiv pe acestea.

În raport cu solicitarea apărării privind dispunerea expertizei, audierea martorului Costin Ion și alte cereri conexe, se atestă ca fiind pertinente prevederile art. 93, 96, 101 și 142 Cod de procedură penală, cât și jurisprudența Curții Europene, care statuează că „Art. 6 § 1 nu garantează în mod explicit dreptul de a cita martori și admisibilitatea probei cu martori ține în principiu de dreptul intern. Cu toate acestea, procedura în ansamblul său, inclusiv modul în care sunt admise declarațiile martorilor, trebuie să fie echitabilă în sensul art. 6 § 1” (*Cauza Dombo Beheer B.V. împotriva Țărilor de Jos*, pct. 31), cât și faptul că „refuzul de a dispune o expertiză nu este, în sine, inequitabil; el trebuie examinat în lumina procedurii în ansamblul său” (*Cauza H. împotriva Franței*, pct. 61 și 70).

Or, au fost întrunite condițiile prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiind stabilit, dincolo de orice dubiu rezonabil, că fapta există, a fost săvârșită de inculpat și constituie infracțiunea imputată.

Pe lângă aceasta, ținând cont de poziția părților în proces, luând în considerare limitele pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității stabilite de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, de la 200 la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, urmează a-i stabili inculpatului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 220 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, nefiind stabilite temeieri de aplicare a prevederilor art. 78 alin. (3) Cod penal, care ar justifica aplicarea pedepsei la limita maximă.

3. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

Recurentul a invocat că din probele administrate nu a fost cert constatat că pe 21.05.2020, la ora 21.55, anume el s-a aflat la volan și a condus automobilul „Volkswagen Caddy”, n.î. XXXXXX, în XXXXXX, XXXXXX și că a refuzat testarea alcoolică.

Acuzarea s-a limitat doar la declarațiile colaboratorilor de poliție Zglavoc lurie și Ghețiu Liuba care sunt persoane cointeresate, declarațiile acestora nefiind confirmate prin alte probe.

Fiind cercetată ordonanța de ridicare din 29.05.2020 și procesul-verbal de ridicare din 29.05.2020, întocmit de către OUP IP Călărași, Ștefan Onisim, precum și fiind vizualizat discul DVD-R Omega, a fost stabilit că din numărul total de 6 fișiere, un fișier de pe disc a fost creat pe 04.06.2020, ora 09.20, peste 6 zile de la ridicarea fizică de la martorul Ghețiu Liuba, împrejurări ce generează o presupunere rezonabilă despre posibila trucare a informației păstrate pe acest suport optic, însă cererea apărării privind dispunerea expertizei complexe tehnice și informaționale

privind discul DVD-R Omega a fost respinsă. Or, instanța de fond urma să verifice obligatoriu dacă această probă este autentică sau este trucată.

A fost neîntemeiat respinsă și cererea apărării privind audierea suplimentară a martorului Ghețiu Liuba, precum și audierea în calitate de martor a ofițerului de urmărire penală a IP Călărași, Ștefan Onisim, referitor la circumstanțele ridicării discului DVD-R Omega la 29.05.2020.

Or, nejustificarea unui refuz de a interoga sau de a cita un martor poate să constituie o restricționare a dreptului la apărare incompatibilă cu garanțiile unui proces echitabil (*cauzele Popov împotriva Rusiei, pct. 188, Bocos-Cuesta împotriva Țărilor de Jos, pct. 72, Wierzbicki împotriva Poloniei pct. 45, Vidal împotriva Belgiei, pct. 34*).

Prin urmare, judecarea cauzei în prima instanță ridică chestiuni de drept în temeiul art. 6 din CEDO - dreptul la un proces echitabil.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, recursul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de recurs a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, aceste împrejurări fiind constatate din probele administrate, corect apreciate, conform art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, acțiunile acestuia fiind încadrate în baza art. 264¹ alin.(3) Codul penal.

Astfel, vinovăția inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorilor Zglavoc Iurie și Ghețiu Liuba, în concordanță cu alte probă administrate, inclusiv imaginile video de pe camera de bord a unității de transport de serviciu a angajaților INSP, Zglavoc Iurie și Ghețiu Liuba, implicit fișierul cu numărul 2-5348576190217062079, din 22.05.2020, cu greutatea de 122, 76 kb, fapte constatate ca urmare a interpretării coroborate cu declarațiilor martorilor nominalizați, se observă cum la 21.05.2020, data care apare pe înregistrări, înregistrările video începând cu ora 21:56, implicit la ora 21:57:17, apariția unor lumini ce aparțin unei unități de transport în mișcare, ce se deplasează perpendicular poziției de amplasare a unității INSP, iar la 21:57:23, se observă cum unitatea de transport se deplasează de la dreapta la stânga, iar la ora 21:57:27, unitatea INSP include semnalul luminos, implicit girofarul, iar la ora 21:57:35, ulterior virării la stânga pe drumul de deplasare a unității inițiale, care din declarațiile lui Golban Nicolae, a martorilor acuzării și a martorilor apărării, aparține acestuia de model „Volkswagen Caddy”, n.î. XXXXXX, se observă în mod cert, obiectiv și în afara oricărui dubiu, cum unitatea respectivă „Volkswagen Caddy”, n.î. XXXXXX, are o poziție perpendiculară față de drumul de deplasare, partea stângă spate fiind pe partea carosabilă, iar în decursul a trei secunde își schimbă poziția, aflându-se în mișcare, aliniindu-se paralel cu drumul, pe acostament, fiind clar incluse luminile de semnalizare spate, inclusiv cele de frânare, atenționare.

Deci, sunt neîntemeiate alegațiile recurentului privind dubiile asupra probei video ridicată de la martorul Ghețiu Liuba - fișierul creat din 04.06.2020, or, instanța de fond, ținând cont de data comiterii faptei de către Golban Nicolae - 21 mai 2020, data ridicării mijlocului material de probă administrat prin procedeu probatoriu de către organul de urmărire penală, la 29 mai 2020, cât și faptul că fișierul din cele șase conținute pe DVD-R-ul de culoare albă, cu inscripția Omega, cu numărul 0-02-

0a-0eac8ebb5 3f8f81c080c8faae8a, de tipul MP4Video File, ce cântărește 17, 554kb, indică data creării ca 04.06.2020, o dată ulterioară acțiunii procesuale de ridicare, în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 8) și alin. (2) Cod de procedură penală, a apreciat mijlocul material de probă ca fiind inadmisibil și l-a exclus din dosar.

Totodată, afirmațiile apărării că declarațiile colaboratorilor de poliție Zglavoc lurie și Ghețiu Liuba sunt contradictorii și nu corespund circumstanțelor stabilite în cursul urmăririi penale, urmează a fi respinse ca neîntemeiate, deoarece declarațiile martorilor au aceeași forță probantă și sunt în concordanță între ele, iar suspiciunea inculpatului referitor la declarațiile martorilor nu implică o altă concluzie referitor la vinovăția lui, nefiind relevate nici circumstanțe ce ar pune la îndoială veridicitatea declarațiilor martorilor.

La fel, este corectă aprecierea critică a instanței de fond asupra declarațiilor martorilor Covali Andrei, Guzic Andrei și Moraru Mihail, reieșind din relațiile de prietenie sau relații bune, apropiate dintre aceștia și inculpat, având interes direct sau indirect ca acesta să nu fie atras la răspundere penală. Mai mult, circumstanțele indicate de aceștia au fost combătute prin probele administrate și apreciate la judecare cauzei penale în fond, care implicit exclud factorul uman și aprecierea subiectivă a faptelor, cât și capacitatea individuală umană de a percepe, stoca și reda informația deținută.

Deci față de lucrul judecat de primă instanță, se atestă o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din CEDO.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, instanța de recurs preia argumentarea vinovăției primei instanțe și constată temeinicia acesteia.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. La 03 mai 2022, condamnatul declară recurs în anulare, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța *de apel*.

Recurentul invocă că instanța de recurs a nu a argumentat în niciun fel admisibilitatea mijlocului de probă – discul DVD-R Omega, ridicat la 29.05.2020 de către OUP IP Călărași, Ștefan Onisim, indicând doar că instanța de fond a apreciat mijlocul de probă ca fiind inadmisibil și l-a exclus din dosar, nefiind clar dacă a fost exclus ca probă fișierul de pe disc care a fost creat la 04.06.2020, ora 09.10 sau tot discul DVD-R Omega. Or, instanța de fond a exclus ca probă doar un singur fișier video, cel creat la 04.06.2020, ora 09.10, poziție cu care apărarea nu este de acord, deoarece o probă nu poate fi jumătate legală și jumătate ilegală.

Apărarea a solicitat dispunerea expertizei complexe tehnice și informaționale privind discul DVD-R Omega și informațiile pe care la conține acesta, dar cererea a

fost respinsă de instanța de fond, instanța de recurs omițând să se expună asupra temeiniciei respingerii cererii.

Imaginile video de pe camera de bord a unității de transport a angajaților INSP, la care fac trimitere instanțele de fond și de recurs, nu sunt probe pertinente și concludente, deoarece nu conțin imaginea automobilului de model „Volkswagen Caddy” cu n.î. XXXXXX, dar imaginea unui automobil neidentificat.

Mai mult, cheile de la automobil nu se aflau la el, iar martorul Zglavoc Iurie a indicat că cheile se aflau în lacătul de pornire a motorului, împrejurări ce urmau a fi clarificate prin audierea persoanei dezinteresate - Costin Ion, care a efectuat procedura de evacuare a automobilului de model „Volkswagen Caddy” cu n.î. XXXXXX la parcare specială. Or, prin respingerea cererii de audiere a martorului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul de a cere audierea martorilor apărării, împrejurări asupra cărora instanța de recurs nu s-a expus.

Instanța de recurs și-a motivat superficial decizia de condamnare, reținând în acest sens doar probele acuzării, în special declarațiile colaboratorilor de poliție Zglavoc Iurie și Ghețiu Liuba, care sunt persoane cointeresate, fără a le supune unei analize ample, ignorând probele apărării și neclarificând circumstanțele esențiale ale cauzei, lăsând fără o argumentare cuvenită motivele invocate în recursul declarat.

Prin astfel de abordare, instanța de recurs a încălcat prevederile art. 6 din CEDO, fiind vorba de existența unei acuzații în materie penală, acuzație împotriva căreia partea nu are acces la o instanță de judecată.

Totodată, au fost ignorate prevederile art. 13 din CEDO, care garantează oricărei persoane drepturi și libertăți recunoscute de CEDO, dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor oficiale (*Klass și alții c Republicii Federative Germania, 1978*).

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 din protocolul nr. 7 CEDO, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică redeschiderea, reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

Dar, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare

cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, cu toate că recurentul a făcut referire la art. 6 și 13 CEDO, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, la jurisprudența națională și a CtEDO, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se totalmente indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 8. din decizie*).

Ori, simpla trimitere la art. 6 și 13 CEDO, dar fără a fundamenta contrarietatea relevanțelor din hotărârile contestate cu dispozițiile normelor citate, nu identifică, în mod rezonabil, nicio critică în aspectul viciului fundamental și nu echivalează cu un argument.

Dacă ar proceda la examinarea recursului în anulare formulat de o asemenea manieră, Curtea s-ar substitui autorului lui în invocarea argumentelor de viciu fundamental, fapt care ar echivala, neîntemeiat, cu un control din oficiu, care este impropriu procedurii recursului în anulare.

Pe lângă aceasta, recursul în anulare, conform argumentelor reproduse la pct. 6. din decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de recurs au apreciat circumstanțele și probele cauzei.

În același timp, potrivit art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Astfel, activitatea instanțelor judecătorești privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, deci, invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii împrejurărilor speței în alt sens decât cel pe care îl propune condamnatul este una lipsită de orice suport juridic și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, dat fiind că nu îndeplinește cerințele de conținut, recursul în anulare de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Golban Nicolae XXXXX, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2022, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 19 octombrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico